

til dem henregner navnlig Fabrikker, Apotheker, Hoteller og Møller — og jeg har tænkt mig, at dertil vilde komme f. Ex. Fælles- og Andelsmeierier eller Andelsvinefagterier. Jeg kan godt tænke mig, at det er nødvendigt i en Lov som denne at faae flere særlige Regler for Taxation af de forskjelligeartede Anlæg, som kunne komme ind under denne Lov, og jeg tror heller ikke, at der er Noget i Veien for i et Udvalg nærmere at faae præciseret disse Regler. Den høitærede Minister udtalte dernæst, at han ikke var rigtig tilfreds med, at Revisorerne bleve valgte af Foreningen, og at Ministeren kun skulde stadfæste Valget. Dette tænker jeg mig nærmest taget efter de forskjellige Love, vi nu engang have. I Loven af 9de Februar 1866 om Kreditkassers Oprettelse her i Landet gik man over til at sætte den Bestemmelse ind, at Valget af de 2 Revisorer skal stadfæstes af Indenrigsministeren. Man har forøvrigt det Samme i Loven af 26de Mai 1868 om Oprettelsen af „Den norske Røst Kjøbstadkreditforening“, og i Husmandskreditforeningen af 28de Mai 1880 er den Bestemmelse kommen ind, at den ene Revisor vælges af Ministeren, og at denne skal stadfæste Valget af den anden Revisor. Jeg kan forøvrigt ikke tænke mig, at der skulde være Bæmskelighed ved at enes med Ministeren selv paa dette Punkt. Med Hensyn til de forskjellige Indbendinger, der saaldt fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (M. Sørensen), forekommer det mig, at han ser meget skeptisk paa Forslaget eller i det Hele taget paa Oprettelsen af en Kreditforening for industrielle Eiendomme. Jeg skal villig indrømme, at der kan være mange Bæmskeligheder for en Kreditforening for den Art af Eiendomme, fordi det er en Selvfølge, at der ikke er nær saa stabile Værdier ved dem som ved Grundeiendomme, som vi have i de andre Kreditforeninger. Men man maa se hen til, at Oprettelsen af en saadan Kreditforening jo ingenlunde er noget helt Nyt, der er kommet frem, idet vi siden Loven af 20de Juni 1850 udkom, ikke have faaet mindre end 10 Love vedtagne angaaende Kreditforeninger her i Landet, og jeg skal tillade mig at henvise til en Lov, som dog nok ogsaa kan siges at være en Slags Lov for industrielle Eiendomme med ganske anderledes stor Risiko end her. Det er Loven af 25de Februar 1876 om Bemyndigelse for Finantsministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerfugerier m. m. og Oprettelsen af Kreditforeningen for Sukkerfugerier paa St. Croix. I § 4 hedder det: „De Obligationer, der udstedes af en Kreditforening

for Sukkerplantagerne paa St. Croix, kunne af Statskassen modtages i Betaling for dens i Plantagerne der paa Den udestaaende Pantefordringer efter Obligationernes Baa-lydende, saafremt Kreditforeningen forrenter sine Obligationer med 5 pCt. og amortiserer dem med 3 pCt. aarlig.“ Saavidt mig bekendt, er der ikke kommen nogen Kreditforening ud efter denne Lov, men Loven have vi nu engang faaet. Loven af 25de Februar 1876 gaar altsaa ud paa, at der kan oprettes en Kreditforening for industrielle Eiendomme paa St. Croix i Vestindien, og der gives den en saadan Begunstigelse, at Finantsministeren kan tage dens Obligationer til pari-Kurs, uagtet, som man af statistisk Bureaus Tabel kan se, Kursen paa vore Værdipapirer i Januar 1876 har været: 93 for Statsobligationer, 90 1/4 for Distrikternes Kreditforening og 88 for Kreditkassen for Landboere og ligeledes for „Nørrejøyske Landeieendoms-Kreditforening“. Paa en Tid, hvor Obligationerne her i Landet stode fra 88 til 93, have vi vedtaget en Lov for industrielle Eiendomme i Vestindien, hvorved Finantsministeren bemyndiges til at tage deres Obligationer til pari-Kurs som Afbetaling paa Gjæld for Laan, Staten har i Plantager i Vestindien. Naar hensees til denne Lov, forekommer det mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (M. Sørensen) vist ikke skal spørge om, hvorvidt vi have noget Sidestykke til en Lov her i Landet, der yder en Risiko, mod hvad dette Lovforslag udviser. Naar jeg hermed nærmest har besvaret de Indbendinger, som kom frem fra det ærede Medlem saavel som dem, jeg har tænkt mig kunde blive Vistepunkter mellem den ærede Indenrigsminister og dette Thing, skal jeg her ikke gaa videre ind paa Lovforslagets Enkeltheder, idet jeg tænker mig, at dette Lovforslag nærmere vil blive drøftet og behandlet i et derom nedsat Udvalg.

Scharling: For et Par Aar siden har jeg i en anden Forsamling, nemlig i „Nationaløkonomisk Forening“, behandlet det foreliggende Spørgsmaal om Oprettelsen af en Kreditforening for industrielle Eiendomme. Jeg paapegede der den Trang, som formentlig er til en saadan, og tog Ordet for Oprettelsen af en sliq Forening. Jeg føler mig derfor forpligtet til at støtte det Synspunkt, som ligger til Grund for dette Lovforslag, og imødegaa nogle efter min Formening meget overdrevede Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (M. Sørensen). At der er Trang til en saadan Kreditforening er vistnok alle-